

"הכאבים הפכו לשיגרת חיים"

גננת מנתניה, שסובלת ממחלת הפיברומיאלגיה והפעילה בביתה מעון במשך 30 שנה, הוכרה באופן חריג על ידי הביטוח הלאומי כנכה מאה אחוז וזכתה בפיצוי חד פעמי ובקיציבה חודשית גם מהביטוח הפרטי שלה

ציפי קפל

גננת מנתניה, שהפעילה בביתה מעון במשך 30 שנה, הוכרה באופן חריג על ידי הביטוח הלאומי כנכה מאה אחוז וזכתה בפיצוי חד פעמי ובקיציבה חודשית גם מהביטוח הפרטי שלה. מאחר שמדובר במחלה שהסימפטומים שלה הם כאבים חזקים ובלתי מוסכרים, נחשב הסכם הגישור שנחתם בין הצדדים להישג.

בית משפט השלום בנתניה הכיר במחלה במסגרת הליך גישור בתביעה של הגננת אל מוגה סמרדי, 56, כנגד חברת הביטוח 'מגרל' לצורך קביעה של אוברן כושר עבודה. סמרדי היא בעלת פעוטון ומשפחתון מנתניה, שחל-תה ב"ראבת השרירים" היא פיברומיאלגיה.

מדובר בהסכם גישור שקיבל את תוקף בית המשפט ונחתם לפני כחודש, על פיו תקבל סמרדי סכום חד פעמי וקיציבה חודשית.

סמרדי עבדה כגננת עשרות שנים ולפני מספר שנים החלה לחוש בכאבים שונים, חוזרים ונשנים ובמיוחד כאבים בעמוד השדרה, שהלכו והתחזקו. בנוסף, סבלה סמרדי מכאבי ראש תכופים ואף נחבלה ועברה ניתוח. מצבה של סמרדי החמיר עד כדי כך שבשנת 2010 היא נאלצה לסגור את המשרת פחתון שבבעלותה. סמרדי המשיכה לסבול עוד משורה של תסמינים המאפיינים את המחלה, כמו כאבים ממושכים בגוף.

על פי התביעה נגד חברת 'מגרל', שהוגשה על ידי עו"ד ענת קאופמן, הובאה

אלמוגה סמרדי. "התמודדות קשה ומייסרת" | צילום: אסף פרידמן

ליסה ולפיכך, אינה זכאית לתגמולי הביטוח הנטענים על ידה".

אבל כאמור, בתביעה הוכח כיצד סמרדי אינה יכולה כלל לבצע את מטלות המינימום הנדרשות מגננת ובכללן גם עבודה פיזית בגן, הרמת הילדים ואפילו הודגש מצבה הנפשי הירוד של הגננת, לעומת הצורך במצב רוח מרומם על מנת לעבוד עם ילדים גילאי שלושה חודשים עד שלוש שנים, כפי שעשתה בעבר.

"ההכרה בפיברומיאלגיה בתביעה כאן, היא דוגמה חשובה לתחום של כאב חוזר ולאורך זמן, שפוגע בתפקוד היומיומי ומקשה על החולה לעבוד או בכלל מונע ממנו לעבוד.

הוכחה מפורטת עם חוות דעת רפואיות המצביעות על כך שסמרדי, שהגננות הוא מקצועה היחיד, איננה יכולה להשתלב בחזרה בעבודה כלל. בתביעה הומחה מחלתה של הגננת, שטופלה באופן מתמשך במרפאות הכאב של בית החולים "איכילוב", אך ללא שיפור במצבה: "התובעת טופלה ומטופלת באופן קבוע במרפאות כאב ובתכשירים רבים לשיכוך כאבים ועם תסמינים נוספים שהתגברו כמו עלייה בנתוני שקיעת הדם, נימול וטיפולים בוריקות", נכתב בתביעה.

בכתב ההגנה נכתב, כי "התובעת לא הייתה בעבר והיא אינה נמצאת כעת באוברן כושר עבודה בהתאם להוראות ותנאי הפור-

זהו עניין חדש יחסית, שמערכת המשפט וגם הביטוח הלאומי חייבים להתמודד איתו", אומרת עו"ד קאופמן המשמשת כיו"ר פורום הביטוח הלאומי של לשכת עורכי הדין. "כרגע, זה נדיר יחסית, לזכות בהכרה כזו. כל פסק דין שאנחנו משיגים לטובת אנשים כמו אלמוגה, סולל לנו את הדרך במהלך שאנו מבצעים להכרה גוברת בכאב. הבעיה היא שלא ניתן לקבל אחוזי נכות או אוברן כושר עבודה מהכאב בפני עצמו. לכן, אנחנו מדגישים כל הזמן את התוצאות שלו. למערכת המשפט והביטוח לא תהיה ברירה. היא תבין שיש באמת מחלה שהיא מחלת כאב כמו פיברומיאלגיה ומחלות כאב אחרות, ושבתאמת יש אוברן אמיתי של כושר עבודה. אדם שמשלם עבור ביטוחים ובוודאי ביטוח לאומי, ומרגיש כאבים חוזרים ונשנים שפוגעים באופן משמעותי בכושר העבודה שלו - חשוב מאוד שיבדוק את הזכויות שלו".

סמרדי: "לא כולם מודעים למחלה הזו שמ-שפיעה על אורח החיים והמשפחה. חשוב לי שידעו זו מחלה יומיומית בהתמודדות קשה וכואבת ומייסרת. כשחליתי, הרגשתי שאני מאבדת שליטה, שהכוחות נעלמים. היה ברור לי שמשוהו אצלי לא בסדר. הכאבים הפכו לשיגרת חיים איומה, אפילו לקום מהמיטה הייתה משימה קשה. המחלה משנה את כל מה שהיית ופוגעת בכל מערכות החיים". למרות זאת, היא לא מתייאשת: "אחרי כל יום מגיע עוד יום חדש, וכך אני חיה ואני רוצה להמשיך לחיות". ■

עו"ד ענת קאופמן